

سخنان پاپ فرانسیس ژانویه ۲۰۲۲

۱ ژانویه

سال نو با نشانه مادر آغاز می‌شود. نگاه مادرانه راهی برای تولدی دوباره و رشد کردن است. مادران غلبه کردن بر موانع و نبردها و بوجود آوردن صلح را می‌دانند. اینگونه قادر هستند سختی را به فرصتی برای تولدی دوباره و رشد تبدیل کنند.

۲ ژانویه

خداوند در برابر ضعف‌مان خود را عقب نمی‌کشد. در تبارک ابدی و نور بی‌پایانش باقی نمی‌ماند، بلکه نزدیک گشته، جسم می‌گردد و در تاریکی نازل می‌شود. این عمل خدا است: که در میان ما می‌آید.

۳ ژانویه

کریسمس ما را دعوت به تفکر بر ماجرای تاریخی می‌کند که در آن انسانها از گناه زخم خورده و حقیقت، مرحمت و رستگاری را می‌جویند، و بر نیکی خدا که بخاطر اعلام کردن حقیقتی که ما را نجات می‌دهد و در حیاتش شریک می‌سازد، به دیدار ما می‌آید.

۴ ژانویه

خدا با بخشیدن پسرش عیسی، برادری بر مبنای محبتی حقیقی را به ما عطا می‌کند، قادر می‌سازد تا با دیگری که نسبت به من متفاوت است ملاقات کرده، با رنج‌هایشان همدرد گشته و حتی اگر که از خانواده، قومیت و کیش من نیز نباشند، به آنها نزدیک گشته و از آنها مراقبت کنم.

۵ ژانویه

ای یوسف قدیس، تو که عیسی را با عشقی پدرانۀ دوست داشتی، در کنار کودکان بسیاری که خانواده ندارند و آرزوی بابا یا مامانی را دارند، باش. از همسرانی که قادر به بچه‌دار شدن نیستند حمایت نما و کمکشان کن تا برنامه بزرگتری را بیابند.

۶ ژانویه

مجوسیان هنگامی که به مقصد رسیدند، سر فرو آورده و کودک را ستودند. سفر ایمان انگیزه را یافته و تنها در حضور خداوند به اتمام می‌رسد. ستایش را از یاد نبریم، خود را در برابر قربانی مقدس شکل دهیم و اجازه دهیم توسط مسیح دگرگون شویم.

۷ ژانویه

بهترین آرزوهایم را با عطوفت برای صلح و هر نیکویی به برادران و خواهران کلیسای شرقی، چه کاتولیک‌ها و چه ارتودکس‌ها که میلاد خداوند را جشن می‌گیرند، ابراز می‌کنم: مسیح که از مریم باکره متولد گشت خانواده‌ها و جامعه‌تان را منور سازد!

۸ ژانویه

خداوند برای کوچک‌ها، کسانی که به بزرگی خود باور ندارند اما در زندگی به خدا فضای بزرگی می‌دهند، شگفتی می‌کند. او رحمتش را بر کسی که به او اعتماد می‌کند می‌گستراند و فروتنان را سرافراز می‌سازد.

۹ ژانویه

هنگامی که دعا می‌کنیم، پدر همانگونه که در انجیل امروز به عیسی گفت، به ما می‌گوید: "تو فرزند محبوب من هستی" (لوقا 3, 22). این فرزند بودن ما که از روز تعمید آغاز گشته، ما را در عیسی غوطه‌ور ساخته و به فرزندان محبوب پدر تبدیل می‌سازد.

۱۰ ژانویه

مسئله‌ی پناهندگی همچون پاندمی و تغییرات اقلیمی به طور واضح نشان می‌دهند که هیچ‌کس نمی‌تواند که خودش را نجات بخشد، یعنی اینکه چالش‌های بزرگ زمان ما همه جهانی هستند.

۱۱ ژانویه

گاهی هتگامیکه به زندگیمان می‌نگریم، تنها چیزهایی که کمبود داریم را می‌بینیم و به خوبی و استعدادهایی که داریم فکر نمی‌کنیم. اما خدا آنها را به ما عطا کرده چراکه به ما اعتماد دارد و ما را فرامی‌خواند تا به لحظه‌ی کنونی بدون دلتنگی‌ها متعهد شده و با سختکوشی در انتظار بازگشتش باشیم.

۱۲ ژانویه

اشخاص زیادی بخاطر پاندمی، در مصیبت نبود کاری که به آنها اجازه دهد تا با آرامش زندگی کنند، زیست می‌کنند. این باعث می‌شود که آنها امید خود و شوق زندگی را از دست بدهند.

۱۳ ژانویه

برای شناختن حقیقی اشخاص نیاز است که آنها را پذیرفت: پذیرفت که هرکسی زیبایی بی‌امان فرزندی خدا را در خود دارد که خالق در او منعکس شده است.

۱۴ ژانویه

حتی اگر که تمامی درهای بشری مسدود شود، درب خدا باز است.

۱۵ ژانویه

فقدان نیکوکاری باعث اندوه می‌شود، چونکه تنها محبت است که دل را سیر می‌کند.

۱۶ ژانویه

اولین نشانه‌ای که عیسی به انجام رساند شفا بخشیدنی خارق‌العاده یا معجزه‌ای در معبد اورشلیم نبود بلکه حرکتی بود که پاسخ نیاز ساده و ملموس مردم عادی را می‌داد. خدا اینگونه دوست دارد که عمل کند.

۱۷ ژانویه

محبت است که تغییر می‌دهد: چیزهای عادی هنگامی که با محبت عمل می‌کنند، فوق‌العاده می‌گردند.

۱۸ ژانویه

همچون مجوسیان که برای تجلیل مسیح پادشاه از شرق به بیت‌الحم آمدند، ما مسیحیان نیز با فرهنگ‌ها و شهادت‌های متفاوتمان، در مسیری به سوی اتحاد کامل هستیم. بایکدیگر دعا می‌کنیم و نگاهمان را به خداوند یگانه‌مان می‌دوزیم.

۱۹ ژانویه

شفقت مسئله‌ای عاطفی یا احساساتی نیست: تجربه احساس محبت و استقبال کردن حتی با وجود فقر و فلاکتمان و سپس از محبت خدا دگرگون شدن است.

۲۰ ژانویه

دعا کردن با یکدیگر، یکی برای دیگری، و عرضه کردن خود برای انجام نیکوکاری، یکی با دیگری، برای این دنیا که خدا بسیار دوستش می‌دارد: این است مسیر بسیار محسوس بسوی کمال

۲۱ ژانویه

کلام، ما را به خدا نزدیک می‌سازد. همواره آن را با خودمان به جایی ببریم که به خاطر بیاوریم که آن را روزانه بخوانیم، چنانکه از میان کلمات بسیاری که به گوشمان می‌رسد چند آیه‌ای از کلام خدا به دلمان برسد.

۲۲ ژانویه

از خداوند قوت خاموش کردن تلویزیون و باز کردن کتاب مقدس؛ کنار گذاشتن تلفن و گشودن انجیل را می‌طلبیم. این به ما کمک می‌کند تا خداوند را به خود نزدیک حس کرده و در مسیر زندگیمان با شجاعت به پیش برویم.

۲۳ ژانویه

کلام خدا، ایمان را تغذیه و نو می‌سازد: آن را در مرکز دعا و زندگی روحانی قرار دهیم.

۲۴ ژانویه

ما در مسیری به سوی مشارکتی همواره کامل‌تر در هدایت نور مهربانی خدا هستیم که تاریکی تفرقه را می‌زداید و ما را به سمت اتحاد مسیحیان هدایت می‌کند. دنیا به نور خداوند که تنها در محبت و مشارکت پرتو می‌افکند، احتیاج دارد.

۲۵ ژانویه

بیایید همه مسیحیان با یکدیگر، با جسارت و بطور ملموسی در جستن خدا پیش برویم. نگاه خود را بر عیسی دوخته (عبرانیان 12, 2) و در دعا خود را به یکدیگر نزدیک نگاه داریم.

۲۶ ژانویه

امروز دعوتتان می‌کنم تا برای صلح در اوکراین دعا کنید: مصرانه از خداوند می‌خواهیم که آن سرزمین بتواند شکوفایی برادری را دیده و بر اختلافات غلبه کند. باشد تا دعاهایی که امروز بسوی آسمان افراشته می‌شوند، در زمین اذهان و قلوب مسئولین را لمس کنند.

۲۷ ژانویه

تمامی دردهایمان برای خدا محترم هستند. ما در برابر خدا ناشناس یا اشخاص کثیری نیستیم. چهره‌ها و دل‌هایی هستیم که یک به یک با نام شناخته می‌شویم.

۲۸ ژانویه

یک دعا با استقامت، تغییر شکلی مترقی را بوجود می‌آورد، در دوران مصیبت قوتمان می‌بخشد و از کسی که همواره دوستان داشته و ما را محافظت می‌کند، فیض پشتیبانی شدن را به ما عطا می‌کند.

۲۹ ژانویه

مسیح به ما می‌گوید که قضاوت نکنید. خیلی اوقات نه تنها بدون هیچ بنیادی یا با شنیده‌ها سخن می‌گوییم، بلکه هنگامی که بطور جدی دیگران را قضاوت کنیم، خود را منصف تصور می‌کنیم. با خودمان رحیم و با دیگران انعطاف‌ناپذیر هستیم.

۳۰ ژانویه

عیسی مسیر انبیا را طی کرد: خودش را آنگونه که انتظارش را نداشتیم، نشان داد. کسی که معجزات، احساساتی جدید، ایمانی که از قدرت بوجود می‌آید و نشانه‌های عینی را می‌جوید، او را نخواهد یافت. در عوض کسی که راه‌ها و چالش‌هایش را می‌پذیرد، او را می‌یابد. انجیل امروز (لوقا 4, 21-30)

۳۱ ژانویه

قدیس یوحنا بسکو، پدر و آموزگار جوانان، خود را در اتاق دعای کلیسا مسدود نکرد، او در مسیری بیرون رفت تا با آن خلایقی که مشخصه او بود، جوانان را بجوید.